

Súd: Okresný súd Poprad
Spisová značka: 12Csp/52/2023
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8723211727
Dátum vydania rozhodnutia: 19. 06. 2025
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. František Zelený
ECLI: ECLI:SK:OSPP:2025:8723211727.8

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Poprad sudcom JUDr. Františkom Zeleným v právnej veci žalobcu Michal Buc, nar. 26.5.1978, Ústecko-Orlická 2344/1, Poprad, práv. zast. JUDr. Matúš Motyka, advokát, Nám. SNP 7, Stropkov, IČO: 50487108, proti žalovanému: PROFI CREDIT Slovakia, s.r.o., IČO: 35 792 752, Pribinova 25, Bratislava, práv. zast. Advokátska kancelária JUDr. Andrea Cviková, s.r.o., Kubániho 16, Bratislava, IČO: 47 233 516, o zaplatenie 4.392,46 eur s prísl., takto

rozhodol:

- I. Žalovaný je p o v i n n ý zaplatiť žalobcovi primerané finančné zadostučinenie vo výške 350,-- Eur do 3 (troch) dní odo dňa právoplatnosti rozsudku.
- II. V prevyšujúcej časti súd žalobu z a m i e t a.
- III. Žalobca má nárok voči žalovanému nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100 % s tým, že o výške náhrady rozhodne súd prvej inštancie samostatným uznesením po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí.

o d ô v o d n e n i e :

1. Žalobca sa žalobou doručenou súdu dňa 25.10.2023 domáhal, aby zaviazal žalovaného zaplatiť mu primerané finančné zadostučinenie vo výške 4.392,46 eur. Zároveň si uplatnil náhradu trov konania. Žalobu v písomnom podaní odôvodnil tým, že dňa 20.4.2015 so žalovaným uzatvoril zmluvu o úvere, na základe ktorej mu žalovaný poskytol finančné prostriedky. Poskytnutý úver nepravidelne splácal podľa toho, ako mu dovoľovala ťažká finančná situácia. V konaní vedenom pred Okresným súdom Poprad pod sp. zn. 9Csp/44/2019 sa žalovaný voči nemu domáhal zaplatenia sumy 1.208,74 eur s príslušenstvom. Súd jeho žalobu rozsudkom zo dňa 25.3.2021 zamietol. V odôvodnení súd konštatoval neplatnosť spotrebiteľskej zmluvy v dôsledku jednostrannej zmeny obligatórnej náležitosti spotrebiteľskej zmluvy /RPMN/ zo strany dodávateľa. Napriek právoplatnému rozhodnutiu žalovaný iba mesiac na to zaslal jeho zamestnávateľovi žiadosť o vykonanie zrážky zo mzdy listom zo dňa 21.9.2021, v ktorom požadoval doplatenie údajného dlhu vo výške 4.392,64 eur. Zároveň zamestnávateľovi predložil dohodu o zrážkach zo mzdy. Na základe návrhu žalobcu súd uznesením zo dňa 8.11.2021 č. k. 13Csp/35/2021 – 18 vydal neodkladné opatrenie, ktorým žalovanému uložil povinnosť zdržať sa použitia dohody o zrážkach zo mzdy až do právoplatného skončenia konania vo veci samej. Rozsudkom Okresného súdu Poprad zo dňa 6.4.2022 č. k. 13Csp/35/2021 – 65 bola žalovanému uložená povinnosť zdržať sa použitia dohody o zrážkach zo mzdy. Citovanými rozhodnutiami preukázal, že žalovaný s ním uzatvoril dohodu o zrážkach zo mzdy v priamom rozpore s § 5a ods.1 písm. a) zák. č. 250/2007 Z. z. o ochrane spotrebiteľa, platného a účinného v čase uzavretia spotrebiteľskej zmluvy. Rozsudky Okresného súdu Poprad č. k. 9Csp/44/2019 a 13Csp/35/2021 jasne deklarujú porušenie noriem spotrebiteľského práva tak vo výroku ako aj v odôvodnení. Tým sú naplnené zákonné podmienky pre uplatnenie si práva na primerané finančné zadostučinenie podľa § 3 ods.5 zák. č. 250/2007 Z. z.

Výška finančného zadosťučinenia nie je stanovená žiadnym vzorcom, a vždy závisí od úvahy súdu. Jediným kritériom pre ustanovenie výšky finančného zadosťučinenia je jeho primeranosť. V danom prípade však je potrebné osobitne poukázať na skutočnosť, že žalovaný nerešpektoval právoplatné rozhodnutie súdu a na vymáhanie pohľadávky použil spornú dohodu o zrážkach zo mzdy. Za primeranú výšku finančného zadosťučinenia považuje uplatnenú sumu zodpovedajúcu sume, ktorú si žalovaný prostredníctvom žiadosti o vykonanie zrážok zo mzdy uplatnil v priamom rozpore so zákonom. Na preukázanie svojich tvrdení predložil rozsudky Okresného súdu Poprad č. k. 9Csp/44/2019, 13Csp/35/2021, uznesenie Okresného súdu Poprad č. k. 13Csp 35/2021, list žalovaného adresovaný Poľnohospodárskemu družstvu podielnikov v Spišskej Teplici zo dňa 21.9.2021.

2. Žalobca v ďalšom písomnom podaní citoval časť odôvodnenia rozsudku Okresného súdu Poprad sp. zn. 13Csp/35/2021 body 14 až 16 a rozsudku Okresného súdu Poprad sp. zn. 9Csp/44/2019 bod 18 a 19. Ďalej zdôraznil, že priznanie finančného zadosťučinenia je možné bez toho, aby porušenie práva bolo spôsobilé privodiť ujmu spotrebiteľovi. Pre naplnenie hypotézy citovanej právnej normy je podmienkou jedine právoplatné rozhodnutie súdu deklarujúce porušenie noriem spotrebiteľského práva. Žalobca evidentne úspešne uplatnil porušenie spotrebiteľského práva. Neexistuje exaktne stanovené kritérium pre výpočet výšky primeraného finančného zadosťučinenia. Žalovaný si voči žalobcovi uplatnil pohľadávku vo výške 1.208,74 eur, ktorá bola v celom rozsahu zamietnutá. Napriek uvedenému predložil zamestnávateľovi žalobcu dohodu o zrážkach zo mzdy, na základe ktorej sa domáhal vykonávania zrážok do celkovej sumy 4.392,46 eur. Žalovaný tým jasne demonštroval svoju úverovú politiku, pričom požadovanie takejto pohľadávky svedčí o jeho úžerných praktikách, ktoré sa neštítia ani ignorácie právoplatného súdneho rozhodnutia.

3. Na pojednávaní ďalej uviedol, že predmetná právna vec je podľa jeho názoru exemplárnym príkladom, prečo je inštitút primeraného finančného zadosťučinenia v právnom poriadku kvôli správaniu sa dodávateľov zakomponovaný. Danosť nároku je odôvodnená rozsudkami tunajšieho súdu. V nich sú tak vo výroku, ako aj v odôvodnení konštatované viacnásobné porušenia noriem spotrebiteľského práva. Výšku primeraného finančného zadosťučinenia ponechal na voľnú úvahu súdu. Poukázal však na dôležitú skutočnosť, a to, že táto vec je určitým spôsobom exemplárna. PROFI CREDIT si najprv z predmetnej úverovej zmluvy na súde uplatnil pohľadávku vo výške 1.200,- eur, ktorá je mu následne súdom právoplatne zamietnutá, a len mesiac po právoplatnosti tohto súdneho rozhodnutia si cez zamestnávateľa prostredníctvom zrážok zo mzdy vypýtal 4.400,- eur. Takýto postup nie je možné označiť inak, ako nerešpektovanie súdneho rozhodnutia. Tieto okolnosti navrhol zohľadniť do exemplárnej výšky finančného zadosťučinenia.

4. Súd dňa 31.10.2023 pod sp. zn. 12Csp/52/2023 – 22 vydal platobný rozkaz, ktorým žalovanému uložil uhradiť pohľadávku v stanovenej lehote. Proti platobnému rozkazu podal žalovaný včas odpor, čím došlo k jeho zrušeniu zo zákona.

5. Písomný odpor odôvodnil tým, že uplatnený nárok neuznáva ani čo do základu, ani čo do výšky. Podaná žaloba neobsahuje označenie takých skutkových okolností, ktoré by preskúmateľným spôsobom odôvodnili základ nároku a jeho výšku. Požadovaná suma je nielen zjavne neprimeraná, ale žalobca v podanej žalobe ani netvrdí, ani nepreukazuje také okolnosti, ktoré by ju odôvodňovali ako primeranú a aj ako zadosťučinenie. Zo sumy úveru 1.500,- eur žalobca uhradil iba sumu 702,14 eur, hoci pri dodržaní zákonnej povinnosti malo byť plnenie splatné dňom 1.8.2018. Posudzovanie výšky finančného zadosťučinenia nie je možné na základe voľnej úvahy. Jedná sa o nárok imateriálnej, teda nemajetkovej povahy. Logicky preto jeho výšku môžu určovať len skutočnosti, ktoré zodpovedajú takejto povahe zadosťučinenia. Odkázal na rozhodovacia prax súdnych autorít, rozhodnutie NS SR č. k. 5Obdo/14/2020 a 6Cdo/127/2017. Aj keď ako pravdivé uznal tvrdenie protistrany, že predpokladom pre priznanie finančného zadosťučinenia nie je ani konzistencia ujmy, ani hrozba ujmy, no neobstojí už jeho tvrdenie, pokiaľ ide o stanovenie výšky zadosťučinenia, kde priznaná suma zadosťučinenia musí byť primeraná. Súdna úvaha sa musí opierať o celkom konkrétne a preskúmateľné hľadiská. Nemôže sa jednať o nepreskúmateľnú ľubovôľu súdu vymykajúcu sa akejkolvek kontrole. Premrštené sumy môžu v konečnom dôsledku viesť k bezdôvodnému obohacovaniu sa. Posudzovanie každého nároku na priznanie primeraného finančného zadosťučinenia je vecou individuálnych skutkových zistení. Žalobca žiadne také skutočnosti netvrdí.

6. Súd na základe vykonaného dokazovania, oboznámením rozhodnutí Okresného súdu Poprad, listu žalovaného, rozsudkom zo dňa 3.6.2024 v bode I. žalovanému uložil povinnosť zaplatiť žalobcovi primerané finančné zadosťučinenie vo výške 3.500,- eur, v bode II. v prevyšujúcej časti žalobu zamietol. V bode III priznal žalobcovi voči žalovanému nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100 %. Súd pri vydaní rozhodnutia vychádzal z ustáleného skutkového stavu, podľa ktorého podľa bodu 1 a 2 odôvodnenia rozsudku OS Poprad sp. zn. 9Csp/44/2019 žalobca PROFI CREDIT Slovakia, s.r.o. sa žalobou doručenou Okresnému súdu Poprad dňa 29.4.2019 domáhal voči žalovanému Michalovi Bucovi zaplata sumy 1.208,74 eur spolu so zmluvnou pokutou vo výške 0,04 % denne a úroku z omeškania vo výške 0,4 % ročne zo sumy 1.208,74 eur od 7.8.2016 do zaplata. Žalobu odôvodnil tým, že dňa 20.4. 2015 strany uzavreli zmluvu o spotrebiteľskom úvere a revolvingovom úvere, na základe ktorej dlžníkovi bol poskytnutý úver vo výške 1.500,- eur za dohodnutých zmluvných podmienok. Žalovaný si svoju povinnosť nesplnil a do dňa podania žaloby uhradil iba sumu 702,14 eur.

Rozsudkom zo dňa 25.3.2021 sp. zn. 9Csp/44/2019 – 60 právoplatným 19.8. 2021 súd žalobu zamietol a žalovanému priznal náhradu trov konania. Podľa bodov 18, 19 odôvodnenia rozhodnutia :

18 „Ak žalovaný mal v úmysle poskytnúť žalobkyňi úver na základe podmienok iných ako boli uvedené v žiadosti žalobkyne o poskytnutie revolvingového úveru, mal uzavrieť zmluvu, obsahom ktorej by boli jeho nové podmienky. Nemohlo sa to udiť iba formou vyplnenia údajov čl. 6 zmluvy označeného ako „údaje o schválenom revolvingovom úvere“, resp. formou „oznámenia veriteľa o schválení úveru“. Je zrejmé, že žalobkyňa v čase podpisu žiadosti o poskytnutie úveru (18.08.2011) nemala vedomosť o výške RPMN, resp. bola jej známa len „predpokladaná RPMN“ ktorú žalovaný uviedol v čl. 6 zmluvy a v „oznámení veriteľa o schválení úveru“, keďže k tomuto došlo až dňa 23.08.2011. K odvolacím dôvodom odvolací súd ešte uvádza, že je možné proces uzatvárania zmlúv rozdeliť a fázu návrhu a fázu jeho akceptácie, ale stále musí ísť o prijatie návrhu bez jeho podstatných zmien. Ak nie je návrh akceptovaný v celom rozsahu, ide o nový návrh, ktorý musí byť prijatý druhou stranou. Ani prípadná zmluvná voľnosť a mechanizmus vzniku zmlúv, ktorý by mal byť dohodnutý v rozpore so zákonom upravujúcim uzatváranie zmlúv, nemôže mať za následok vznik platnej zmluvy. Ak teda žalovaný v časti zmluvy „údaje o schválenom úvere“ a v „oznámení veriteľa o schválení úveru“ uvádzal iné údaje ako údaje uvedené v žiadosti o poskytnutie revolvingového úveru, išlo o nový návrh, ktorý mala žalobkyňa prijať. Žalovaný teda nebol oprávnený sám jednostranne meniť akýkoľvek podstatný údaj. Je potrebné súhlasiť s názorom súdu prvej inštancie, že v žiadosti žalobkyne bol údaj týkajúci sa RPMN vo výške 70,01 %, pričom v oznámení veriteľa o schválení úveru RPMN predstavovala výšku 66,59 %. V tejto súvislosti neobstojí argument žalovaného, že RPMN nemôže byť predmetom dohody a že jej výpočet je konkrétne určený, jej výška však musí byť riadne určená a predstretá spotrebiteľovi v čase vzniku dohody. Nemôže byť zmenená jednostranným úkonom zo strany žalovaného. Správne preto súd prvej inštancie konštatoval, že zmluva platne nevznikla, z tohto dôvodu žalobe v časti o vydanie bezdôvodného obohatenia vyhovel. Odvolací súd poukazuje na § 451 ods. 1, 2, § 456, § 457 Občianskeho zákonníka s tým, že plnenie bez právneho dôvodu malo za následok vznik bezdôvodného obohatenia, ktoré je nutné vydať tomu, na úkor koho bolo získané. Keďže žalobkyňa vrátila žalovanému viac finančných prostriedkov ako jej bolo žalovaným poskytnutých, na vydanie bezdôvodného obohatenia bolo dôvodné zaviazat žalovaného. (rozsudok Krajského súdu v Prešove sp. zn. 6Co/320/2015 z 28.03.2017)“

19 - Na základe uvedených skutočností a citovaných zákonných ustanovení súd má za to, že žalovaným vznesená námietka premlčania je dôvodná, nakoľko ak dôjde k zmene výšky RPMN, dochádza tým k zmene podstatných náležitostí zmluvy a takúto odpoveď na návrh na uzavretie zmluvy je treba považovať za nový návrh. V uvedenom prípade k akceptácii nového návrhu zmluvy nedošlo, zmluva o spotrebiteľskom úvere preto platne nevznikla. Medzi sporovými stranami nastal právny režim bezdôvodného obohatenia, pričom k vzniku bezdôvodného obohatenia na strane žalovaného došlo dňa 20.04.2015, kedy mu žalobca zaslal na účet finančné prostriedky vo výške 1.350,- eur, žaloba bola súdu doručená dňa 29.04.2019, teda po uplynutí premlčacej doby subjektívnej aj objektívnej v zmysle § 107 ods. 1, 2 Občianskeho zákonníka; súd preto žalobu zamietol.“

Listom zo dňa 21.9.2021 žalovaný vyzval zamestnávateľa žalobcu Poľnohospodárske družstvo podielnikov v Spišskej Teplici na vykonávanie zrážok zo mzdy žalobcu na vymoženie istiny 4.392,46 eur, predstavujúcu sumu 2.438,50 eur a zmluvnej pokuty a poplatkov. Mesačné zrážky v maximálnej výške žiadal poukazovať na určený účet.

Podľa bodu 1 odôvodnenia rozsudku OS Poprad sp. Zn. 13Csp/35/2021 – 65 žalobca Michal Buc sa žalobou doručenou súdu dňa 14.10.2021 domáhal, aby uložil povinnosť žalovanému spoločnosti PROFI CREDIT Slovakia, s.r.o. zdržať sa použitia Dohody o zrážkach zo mzdy zo dňa 20.4.2015. V žalobe namietal neprijateľnosti dohody o zrážkach zo mzdy a i.

Dňa 15.10.2021 žalobca súdu doručil návrh na nariadenie neodkladného opatrenia s odôvodnením, že žalovaný využil sporný zabezpečovací inštitút a to dohodu o zrážkach zo mzdy zo dňa 20.4.2015 za účelom vykonávania zrážok zamestnávateľom na vymoženie pohľadávky veriteľa na sumu 4.392,46 eur.

7. Uznesením zo dňa 8.11.2021 sp. zn. 13Csp/35/2021 súd v priebehu konania uložil povinnosť žalovanému zdržať sa použitia dohody o zrážkach zo mzdy dlžníka č. 8500111249 z 20.4.2015 uzavretú medzi žalobcom a žalovaným. Následne rozsudkom zo dňa 6.4.2022 súd uložil žalovanému povinnosť zdržať sa použitia dohody o zrážkach zo mzdy dlžníka č. 8500111249 zo dňa 20.4.2015 k zmluve o úvere č. 8500111249 zo dňa 20.4.2015, uzavretej medzi žalobcom a žalovaným na výkon zrážok zo mzdy žalobcu. Podľa odôvodnenia rozhodnutia súdu v bodoch 14 až 16 :

„V dohode o zrážkach zo mzdy uzavretej stranami pohľadávka, ktorá má byť zabezpečená, nie je vyjadrená dostatočne určito, keďže podľa dohody má zabezpečovať nielen pohľadávku vo výške 1.500,- eur, ale aj pohľadávky žalovaného voči žalobcovi, ktoré sú tvorené úverom, vrátane všetkých prípadných revolvingov poskytnutých žalobcovi, príslušenstvom úveru (revolvingov), nákladmi, ktoré žalovanému preukázateľne vznikli v súvislosti s vymáhaním uvedených pohľadávok a ďalšími prípadnými pohľadávkami, ktoré vzniknú na základe alebo v súvislosti so zmluvou a jej prípadnými dodatkami. Takéto vymedzenie pohľadávky je podľa názoru súdu v rozpore s podmienkou určitosti právneho úkonu, pretože umožňuje žalovanému uspokojovať nešpecifikované pohľadávky, ktoré vzniknú až v budúcnosti. Neurčitosť právneho úkonu možno konštatovať aj s ohľadom na dojednanie o výške mesačných splátok, pretože v dohode sa uvádza, že zrážky budú vykonávané vo výške 85,23 eur, ale dohoda pripúšťa, aby v prípade, ak z akéhokoľvek dôvodu bola zrážka vykonaná vo výške menšej, tak v ďalších mesiacoch môže byť zvýšená aj nad dohodnutú sumu, a to až do doby úhrady všetkých pohľadávok v omeškaní. Uvedené ustanovenia dohody teda pripúšťajú, aby aj ďalšia podstatná náležitosť dohody, t. j. výška zrážok, bola v priebehu vykonávania zrážok menená, pričom zrážky môžu byť vykonávané v rôznej výške bez toho, aby sa žalobca mohol vyjadriť k zmenenej výške zrážky, čo taktiež nie je v súlade s určitosťou právneho úkonu. „

„Ďalšou podstatnou náležitosťou dohody o zrážkach zo mzdy je označenie platiteľa mzdy. V prípade dohody o zrážkach zo mzdy sa totiž veriteľ dostáva do majetkovoprávneho styku s ďalším subjektom, ktorý nie je priamym účastníkom dohody o zrážkach zo mzdy, t. j. s platiteľom mzdy, preto v dohode musí byť platiteľ mzdy náležite identifikovaný. Presné označenie platiteľa mzdy je potrebné už z toho dôvodu, že platiteľ musí mať spoľahlivý doklad o tom, že zrážky vykonáva oprávnene. V dohode o zrážkach zo mzdy uzavretej stranami nie sú vôbec uvedené údaje o platiteľovi mzdy, teda nie je z nich zrejmé, ktorý subjekt má vykonávať prípadné zrážky zo mzdy. „

8. „S poukazom na vyššie uvedené skutočnosti súd dospel k záveru, že dohoda o zrážkach zo mzdy ako právny úkon nie je dostatočne určitá, pretože neobsahuje všetky podstatné náležitosti dohody, resp. niektoré podstatné náležitosti nie sú v dohode upravené jednoznačne (výška zabezpečovanej pohľadávky, výška splátky), teda v zmysle § 37 ods. 1 Obč. zákonníka ide o neplatný právny úkon. Navyše súd konštatuje, že pokiaľ sa žalovaný snaží používať dohodu o zrážkach zo mzdy na vymáhanie nárokov, u ktorých súd v konaní sp. zn. 9Csp/44/2019 konštatoval ich nedôvodnosť, nemožno konanie žalovaného hodnotiť inak ako výkon práv odporujúcich dobrým mravom, ktorý v zmysle § 3 ods. 1 Obč. zákonníka nepožíva právnu ochranu. Žalovaný v čase, keď doručil žiadosť o vykonávanie zrážok zo mzdy zamestnávateľovi žalobcu vedel o tom, že v konaní sp. zn. 9Csp/44/2019 bola ním uplatnená pohľadávka vrátane príslušenstva posúdená ako nedôvodná a napriek tomu požaduje zaplatenie ešte vyššej sumy ako v uvedenom konaní. Vychádzajúc zo zistených skutočností súd žalobe v celom rozsahu vyhovel.“

9. Na základe takto ustáleného skutkového stavu súd dospel k záveru, že žaloba je dôvodná. Žalobca sa žalobou domáha priznania primeraného finančného zadosťučinenia s odkazom na ust. 3 ods. 5 Zákona č. 150/2007 Z. z. o ochrane spotrebiteľa a porušení jeho práv, deklarovaných v rozsudkoch Okresného súdu Poprad sp. zn. Csp/44/2019 a 13Csp/35/2021. V prípade porušenia práva alebo povinnosti ustanovenej zákonom č. 250/2007 Z.z. v znení neskorších predpisov a osobitnými predpismi, medzi ktoré sa zaraďuje i Občiansky zákonník, aj zákon o bankách, vzniká spotrebiteľovi právo na primerané finančné zadosťučinenie. Toto právo vyplýva z ust. § 3 ods. 5 zákona č. 250/2007 Z.z. o ochrane spotrebiteľa v znení neskorších predpisov, podľa ktorého proti porušeniu práv a povinností ustanovených zákonom s cieľom ochrany spotrebiteľa môže sa spotrebiteľ proti porušiteľovi na súde domáhať ochrany svojho práva. Spotrebiteľ sa môže na súde proti porušiteľovi

domáhať, aby sa porušíteľ zdržal protiprávneho konania a aby odstránil protiprávny stav, a to aj vtedy, ak takéto konanie porušíteľa poškodzuje záujmy spotrebiteľov, ktoré nie sú len jednoduchým súhrnom záujmov jednotlivých spotrebiteľov poškodených porušením spotrebiteľských práv, ale ide o konanie porušíteľa uplatňované voči všetkým spotrebiteľom. Spotrebiteľ, ktorý na súde úspešne uplatní porušenie práva alebo povinností ustanovenej týmto zákonom a osobitnými predpismi, má právo na primerané finančné zadosťučinenie od toho, kto za porušenie práva alebo povinností ustanovenej týmto zákonom a osobitnými predpismi zodpovedá. Vychádzajúc z tohto ustanovenia predpokladom pre uplatnenie práva na primerané finančné zadosťučinenie je úspešne uplatnenie porušenia práva alebo povinností ustanovenej týmto zákonom a osobitnými predpismi zo strany spotrebiteľa na súde. Zákon teda nevyžaduje pre vznik tohto práva, aby spotrebiteľovi bola privodená nejaká ujma. Postačuje ak k takémuto porušeniu práva alebo povinností dôjde. V súčasnosti účinné znenie ust. § 3 ods. 5 zákona č. 250/2007 Z.z. ešte zmiernilo podmienky poskytnutia primeraného finančného zadosťučinenia, pretože toto sa v súčasnosti poskytuje aj bez toho, aby porušenie práva alebo povinností ustanovenej zákonom č. 250/2007 Z.z. v znení neskorších predpisov alebo osobitnými predpismi bolo spôsobilé privodiť ujmu spotrebiteľovi. Od 10.06.2013 právo na primerané finančné zadosťučinenie vzniká už úspechom spotrebiteľa na súde v otázke preukázania porušenia práva alebo povinností ustanovenej zákonom č. 250/2007 Z.z. v znení neskorších predpisov alebo osobitnými predpismi. V prejednávanej veci je predmetom konania nárok žalobcu opierajúci sa o ust. § 3 ods. 5 Zákona č. 250/2007 Z.z. o ochrane spotrebiteľa a o zmene zákona Slovenskej národnej rady č. 372/1990 Zb. o priestupkoch v znení neskorších predpisov (ďalej len „Zákon o ochrane spotrebiteľa“), upravujúce práva spotrebiteľa žiadať primerané finančné zadosťučinenie v prípade, ak sa na súde úspešne uplatní porušenie svojho práva, a to od toho, kto za porušenie zodpovedá. V pôvodnom konaní Okresného súdu Poprad sp. zn. 9Csp/44/2019 o zaplatenie 1208,74,- eur sa žalobca (žalovaný v pôvodnom konaní) aktívne bránil tvrdením neplatnosti uzavretej spotrebiteľskej úverovej zmluvy pre nesplnenie zákonných podmienok ako aj námietkou premlčania pohľadávky posúdenej ako bezdôvodné obohatenie. Ako vyplýva z odôvodnenia rozsudku Okresného súdu Poprad zo dňa 25.3.2021 č. k. 9Csp/44/2019 (bod 18) žalobca v pôvodnom konaní nepreukázal, aby došlo k uzavretiu platnej zmluvy o úvere, čo viedlo k jeho neúspechu v spore. Žalobca sa v základnom konaní úspešne bránil, a to tým, že zmluva je neplatná pre nesplnenie zákonných podmienok veriteľom. Pri nároku na primerané finančné zadosťučinenie postačuje samotná hrozba ujmy. V prípade žalobcu v základnom konaní nešlo len o hrozbu akademickú (možnú v budúcnosti), ale išlo už o priame naplnenie hrozby tým, že veriteľ podal žalobu o zaplatenie 1208,74,- eur, zmluvnej pokuty a poplatkov, na čo nemal nárok. Vznikol mu nárok iba na vydanie bezdôvodného obohatenia, a to rozdielu medzi sumou skutočne poskytnutých finančných prostriedkov 1350,- eur. a vrátených prostriedkov dlžníkom. Žalobca ako dlžník bol vystavený nároku zo strany žalovaného na zaplatenie toho, čo podľa zákona žalovanému neprislúchalo. Žalobca ako dlžník teda úspešne uplatnil svoju obranu, a preto dôvodne si uplatnil satisfakciu za porušenie svojich spotrebiteľských práv, nakoľko tieto musel brániť v súdnom konaní 9Csp/44/2019. V pôvodnom konaní Okresného súdu Poprad sp. zn. 13Csp/35/2021 o uloženie povinnosti zdržať sa použitia dohody o zrážkach zo mzdy sa žalobca proti žalovanému aktívne bránil tvrdením neplatnosti dohody o zrážkach zo mzdy zabezpečujúcej pohľadávku žalovaného z úverovej zmluvy pre nesplnenie zákonných podmienok. Ako vyplýva z odôvodnenia rozsudku Okresného súdu Poprad zo dňa 6.4.2022 č. k. 13Csp/35/2019 (bod 14 až 16) žalobca preukázal, že dohoda bola neplatným právny úkonom pre jej neurčitost' a navyše žalovaný v čase, kedy doručil žiadosť o vykonávanie zrážok zo mzdy zamestnávateľovi žalobcu vedel o tom, že uplatnená pohľadávka na vymoženie vrátane príslušenstva bola už súdom posúdená ako nedôvodná. Preto konanie veriteľa nemožno hodnotiť inak, ako konanie odporujúce dobrým mravom. Žalobca ako spotrebiteľ na súde úspešne uplatnil porušenie práva alebo povinností ustanovenej zákonom o ochrane spotrebiteľa ako aj Občianskym zákonníkom. Právoplatným ukončením súdnych konaní bol naplnený predpoklad úspešného uplatnenia porušenia práva alebo povinností, umožňujúci žalobcovi požadovať od žalovaného právo na primerané finančné zadosťučinenie. Posúdenie každého nároku súdom je vecou individuálnych skutkových zistení v konkrétnom konaní. file_0.jpg

file_1.wmf

Poskytovanie právnej ochrany v dôsledku porušenia práv strán sporu má byť vyvážené a nemôže slúžiť neprímeranému finančnému obohacovaniu spotrebiteľa. Žalobca v písomnej žalobe a na pojednávaní výšku primeraného finančného zadosťučinenia odôvodnil tým, že suma primeranej finančnej náhrady

by mala byť exemplárna a mala by predstavovať sumu, ktorú si žalovaný mienil vymôcť zrážkami zo mzdy žalobcu po výške 4392,46,- eur. Výška priznaného finančného zadosťučinenia závisí od úvahy súdu. Pri jej určovaní sa zohľadňujú rôzne kritériá, a to intenzita, časové trvanie závadného konania, satisfakčná a sankčná funkcia a podobne. Za zodpovedajúce zásade primeranosti v prejednávanej veci vychádzajúc z individuálnych skutkových zistení v konkrétnom konaní súd považoval finančné zadosťučinenie vo výške 3500,- eur. Takto priznané finančné zadosťučinenie je vyrovnaním ujmy žalobcu, ktorá mu hrozila konaním žalovaného, je určitou satisfakciou za stav, ktorý musel v dôsledku konania žalovaného trpieť / opätovne sa brániť cestou súdu voči pohľadávke, ktorú už raz súd posúdil ako nedôvodnú / a je aj sankciou postihujúcou žalovaného, ktorý závadne konal. Spotrebiteľ nie je povinný preukázať ujmu, ktorá mu vznikla, pretože zákon o ochrane spotrebiteľa priznáva právo na finančné zadosťučinenie už vtedy, keď k porušeniu práva alebo povinnosti dôjde. Samotný žalovaný v prostriedkoch procesnej obrany nijako výška priznaného finančného zadosťučinenie vo svetle vyššie uvedených skutočností neznamená neprimerané finančné obohacovanie sa žalobcu.

Na druhej strane žalobca nespochybnil skutkové tvrdenie žalovaného, že tomuto nevrátil ani istinu, ktorá mu bola reálne poskytnutá. Uvedený dôvod viedol súd k primeranému zníženiu uplatneného nároku. V prevyšujúcej časti súd žalobu zamietol ako nedôvodnú. Pri rozhodnutí o trovách konania súd vychádzal z ustanovenia § 255/1 CSP.

10. Proti tomuto rozsudku, proti výrokom I. a III. podal v zákonom stanovenej lehote odvolanie žalovaný a navrhol, aby odvolací súd rozsudok v napadnutom rozsahu zrušil a vec vrátil súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a nové rozhodnutie. Uviedol, že postup určenia primeraného finančného zadosťučinenia vo výške 3.500 eur je svojvoľný, nepreskúmateľný a nezodpovedá v žiadnej časti povahe prejednávanej veci. O nepreskúmateľnosti rozsudku svedčí aj to, že v celom odôvodnení súd neoznačil žiadne konkrétne právo žalobcu ako spotrebiteľa, ktoré bolo podľa jeho záveru porušené. Odôvodnenie neobsahuje jediné pomenovanie takéhoto práva, ani označenie príslušnej právnej normy. Zákon č. 250/2007 Z.z. v ust. § 3 ods. 5 pritom uvádza, že primerané finančné zadosťučinenie je možné priznať v prípade úspešného uplatnenia ustanovenia určeného na ochranu spotrebiteľa. Ak súd ani nekonkretizuje z akého konkrétneho porušenia pri rozhodovaní vychádzal, potom je jeho rozhodnutie nielen predčasné, ale aj vecne nesprávne a nepreskúmateľné.

11. Žalobca vo vyjadrení k odvolaniu napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie považuje za vecne správny a dostatočne odôvodnený. Žalovaný v odvolaní namieta, že v napadnutom rozsudku súd neoznačil žiadne konkrétne právo žalobcu ako spotrebiteľa, ktoré bolo podľa jeho záveru porušené. Argumentácia žalovaného, že súd žiadne konkrétne právo žalobcu ako spotrebiteľa neoznačil sa rozchádza s realitou, pretože v bode 8 a 13 odôvodnenia napadnutého rozsudku, súd prvej inštancie jasne poukázal na opakované a viacnásobné porušenie noriem spotrebiteľského práva. V konaní vedenom na Okresnom súde Poprad 9Csp 44/2019 si žalobca (v tomto konaní žalovaný) uplatnil zaplatenie pohľadávky vo výške 1.208,74 eura s príslušenstvom a žaloba bola v celom rozsahu zamietnutá. Právoplatnosť rozsudku nastala 19.08.2021 a len mesiac po právoplatnom rozsudku, žalovaný opäť použil na vymáhanie svojej neexistujúcej (súdom právoplatne zamietnutej) pohľadávky dohodu o zrážkach zo mzdy. V žiadosti o vykonávanie zrážok zo mzdy požadoval od zamestnávateľa žalobcu doplatenie údajného dlhu 4.392,46 eura, teda tri a pol násobok sumy, ktorú si neúspešne uplatnil na súde. Žalovaný tak jasne demonštroval svoju úverovú politiku, pričom požadovanie takejto pohľadávky svedčí o jeho úžerných praktikách, ktoré sa neštítia ani ignorácie právoplatného súdneho rozhodnutia o zamietnutí pohľadávky z tohto úverového vzťahu.

12. Odvolací súd na základe podaného odvolania uznesením zo dňa 3.12. 2024 zrušil rozsudok vo vyhovujúcom výroku a vo výroku o nároku na náhradu trov konania a vec v rozsahu zrušenia vrátil súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a nové rozhodnutie. Podľa odôvodnenia druhostupňového rozhodnutia napadnutý rozsudok nespĺňa náležitosti riadneho odôvodnenia v zmysle § 220 ods. 2 CSP, lebo úvaha o výške priznaného finančného zadosťučinenia nie je preskúmateľná. Právnym dôvodom stanovujúcim predpoklad a existenciu práva žalobcu na primerané finančné zadosťučinenie je jeho úspech v konaní vedenom na Okresnom súde Poprad pod sp. zn. 9Csp 44/2019, v ktorom súd rozsudkom žalobu žalovaného ako veriteľa o zaplatenie 1.208,74 eur s príslušenstvom v celom rozsahu zamietol. V odôvodnení rozsudku súd konštatoval neplatnosť spotrebiteľskej zmluvy v dôsledku jednostranne zmeny obligatórnej náležitosti spotrebiteľskej zmluvy (RPMN) zo strany dodávateľa a žaloba bola zamietnutá z dôvodu úspešne vznesenej námietky premlčania. Medzi sporovými stranami nastal právny režim bezdôvodného obohatenia a k vzniku bezdôvodného obohatenia na strane žalovaného došlo 20.04.2015, kedy veriteľ zaslal na účet spotrebiteľa finančné prostriedky vo výške 1.350 eur. Keďže žaloba bola na súde doručená až dňa 29.04.2019, stalo sa tak po uplynutí premlčacej subjektívnej

aj objektívnej doby v zmysle § 107 ods. 1, 2 Občianskeho zákonníka. Po právoplatnosti vyššie uvedeného rozsudku, návrhom na nariadenie neodkladného opatrenia sa žalobca voči žalovanému domáhal povinnosťou zdržať sa použitia dohody o zrážkach zo mzdy dlžníka č. 850011249 zo dňa 20.04.2015. Okresný súd Poprad uznesením zo dňa 08.11.2021 č. k. 13Csp 35/2021-18 vydal neodkladné opatrenie, ktorým uložil žalovanému povinnosť zdržať sa použitia dohody o zrážkach zo mzdy do právoplatného skončenia konania vo veci. Následne rozsudkom Okresného súdu Poprad zo dňa 06.04.2022 č. k. 13Csp 35/2021-65 bola žalovanému uložená povinnosť zdržať sa použitia dohody o zrážkach zo mzdy č. 850011249 zo dňa 20.04.2015. Súd prvej inštancie priznané finančné zadosťučinenie kvantifikoval čiastkou 3.500 eur s tým, že žalobca si žalobou uplatnil sumu 4.392,46 eur, ktorá mala zodpovedať výške sumy, ktorú si žalovaný prostredníctvom žiadosti o vykonávanie zrážok zo mzdy uplatnil vo vzťahu k žalobcovi u jeho zamestnávateľa na základe dohody o zrážkach zo mzdy zo dňa 20.04.2015. Finančné zadosťučinenie, na ktoré má spotrebiteľ, ktorý na súde úspešne uplatní porušenie práva alebo povinnosti, právo, má byť primerané. Ako k tejto „primeranosti“ dospel súd prvej inštancie, na základe akých kvalifikačných kritérií zistiteľné nie je. Posudzovanie každého nároku je vecou individuálnych skutkových zistení. Súd prvej inštancie sa zaoberal všeobecnými teoretickými predpokladmi priznania práva na primerané finančné zadosťučinenie nie však vo vzťahu ku konkrétnej prejednávanej veci. Je tak zrejmé len to, že žalobca bol v konaní o zaplatenie 1.208,74 eur s príslušenstvom vedenom na Okresnom súde Poprad pod sp. zn. 9Csp 44/2019 úspešný, taktiež bol úspešný v konaní 13Csp 35/2021, v ktorom neodkladným opatrením zo dňa 08.11.2021 a rozsudkom zo dňa 06.04.2022 bola žalovanému uložená povinnosť zdržať sa použitia dohody o zrážkach zo mzdy č. 850011249 zo dňa 20.04.2015. Súd prvej inštancie síce uviedol, že pri určení výšky priznaného finančného zadosťučinenia prihliadal na ujmu, ktorá žalobcovi konaním žalovaného hrozila, keď žalobca musel v dôsledku konania žalovaného trpieť a opätovne sa brániť cestou súdu voči pohľadávke, ktorú už raz súd vyhodnotil ako nedôvodnú, ale ďalšie skutkové okolnosti a právne úvahy prvoinštančného súdu nie sú zrejmé. Bližšie súd nešpecifikoval a nekonkretizoval skutočnosti, na základe ktorých dospel k záveru, že žalobca má nárok na sumu v rozsahu 3.500 eur, ani intenzitu zásahu do práv žalobcu, ktorú pre určenie rozsahu jeho nároku na primerané finančné zadosťučinenie považoval za rozhodnú. Žalovaný sa pritom už v odpore proti platobnému rozkazu bránil, že zo žaloby nevyplýva, na základe čoho žalobca požaduje zaplatenie žalovanej sumy, aké skutočnosti túto sumu odôvodňujú a preukazujú. Z rozsudku nevyplýva, aby sa týmto argumentom žalovaného súd prvej inštancie zaoberal. Výška primeraného finančného zadosťučinenia podľa zákona o ochrane spotrebiteľa je výsledkom voľnej úvahy súdu, ktorá nemôže byť svojvoľná, ale má mať racionálny základ. Úvaha o výške finančného zadosťučinenia musí byť v odvolacom konaní preskúmateľná. Pri stanovení výšky primeraného finančného zadosťučinenia je potrebné vychádzať zo závažnosti vznikutej resp. hroziacej ujmy, okolností tak na strane žalobcu ako aj žalovaného, okolností, za ktorých došlo k porušeniu práv žalobcu. Pri určení výšky finančného zadosťučinenia sa nemožno striktno držať ujmy, ktorá žalobcovi objektívne hrozila, resp. ktorá mu vznikla. Inštitút primeraného finančného zadosťučinenia nemôže slúžiť na finančné obohatenie spotrebiteľa. V prvom rade žalobca musí tvrdiť a označiť dôkazy na individualizáciu nároku. Žalobca pokiaľ nepožaduje symbolickú výšku zadosťučinenia musí opísať povahu, intenzitu, trvanie a rozsah pôsobenia akýchkoľvek nepriaznivých následkov a preukázať, ako tieto následky pociťoval a prežíval. Pri rozhodovaní o výške nároku musí súd uviesť a zdôvodniť všetky okolnosti, ktoré ho viedli k záveru o splnení podmienok pre jej určenie. Povinnosťou súdu je zohľadniť výsledky vykonaného dokazovania, všetko čo v konaní vyšlo najavo, vrátane toho, čo k uplatnenému nároku uviedli strany sporu. Všetky tieto predpoklady musí súd v rámci úvahy o výške nároku posúdiť kvalitatívne a kvantitatívne, a to aj z hľadísk ich významu pre rozhodnutie, ku ktorému dospel. V sporoch s ochranou slabšej strany súd môže vykonať aj tie dôkazy, ktoré spotrebiteľ nenavrhol, čo je nevyhnutné pokiaľ prizná žalobcovi sumu finančného zadosťučinenia, ktorá nezodpovedá jeho skutkovým tvrdeniam a ním predloženým dôkazom. Na pojednávanie, ktoré súd prvej inštancie nariadil na deň 03.06.2024 síce žalobcu predvolal, avšak tento sa na pojednávanie neustanovil, pretože žalobca je právne zastúpený. Samotný proces pojednania sporu bol tým ochudobnený o bezprostredné posúdenie úvah samotného žalobcu v zmysle identifikácie čiastky, ktorú mal za primeranú ohľadom zadosťučinenia. Súdu prvého stupňa uložil povinnosť nárok uplatnený žalobou opätovne posúdiť, všetky skutočnosti, ktoré sú relevantné pre výšku nároku, vyhodnotiť, aby rozhodnutie zodpovedalo požiadavkám stanoveným v ust. § 220 ods. 2 CSP.

13. Po zrušení prvostupňového rozhodnutia súd na návrh žalobcu ypočul svedkyňu Máriu Kuzárovú a samotného žalobcu písomnou formou z dôvodu prednesu právneho zástupcu, že žalobca pokladá svoju výpoveď na súde za enormne stresujúcu udalosť, ktorej sa chce vyhnúť.

14.Svedkyňa Mária Kuzárová uviedla, že žalobcu pozná. Štrnásť rokov žili v spoločnej domácnosti . Bývali na adrese Ústecko-Orlickej ul. 2344/1, Poprad. Pred približne 4 rokmi sa rozišli. V čase, kedy žili v spoločnej domácnosti, hospodárili spoločne. V určitej dobe sa dostali do finančnej tiesne. Jedna celá výplata išla na splátky. Žalobcu to nezaujímalo, stalo sa to dosť extrémnym. Všetko to zostalo na nej. Potrebovala riešiť BSM s jej ex-manželom. Žalobca si zobral úver z firmy Profi Credit a I. stavebnej sporiteľne necelých 50.000,- eur. Úverov bolo dosť, celkove asi 20. Evidovali viacero dlhov a bolo to potrebné prekenuť. Partner bol nervózny, stresoval. Malo to vplyv na ich vzťah v tom, že sa nakoniec museli rozísť. Partner v čase, kedy bral úver, popíjal, čo bolo dosť markantné. V tomto období oslovila spoločnosť Brániť sa oplatí, reprezentovanú p. Dutkom, ktorý pomohol a zároveň vyhľadali aj právnu pomoc p. Motyku. Aj vďaka nemu daný súd vyhrali. Napriek tomu mu firma siahla na plat zrážkami. Žalobca na to reagoval tak, že sa rozčúľil , zúrili. Potom sa pohádali. Partner v tom čase pracoval v PDP Sp. Teplica ako mäsiar-porážač. Príčinou rozchodu bol jeho alkohol , čo bolo asi v mesiaci december 2021.

15.Žalobca v písomnom podaní doručenom súdu dňa 18.2.2025 uviedol, že na súde nikdy nevypovedal, má z toho stres, preto sa chce vyjadriť v písomnej forme. V rokoch 2014-2015 so svojou bývalou priateľkou Máriou Kuzárovou kupovali byt, na zaplatenie ktorého čerpali úvery v Prvej stavebnej sporiteľni a nebankových spoločnostiach Profi Credit, Consumer, a i. Pracuje ako mäsiar na poľnohospodárskom družstve v Spišskej Teplici. Napriek zamestnaniam jeho a partnerky sa dostali do finančných ťažkostí a skoršie úvery splácali úvermi druhými. Zle psychicky znášal doručovanú poštu z bánk, súdu, nebankových inštitúcií. O úvery sa starala bývalá priateľka, ktorá vyhľadala pomoc Združenia, s ktorým riešili problémy s úvermi už skoro 10 rokov. Priateľka sa mu zmienila o tom, že žaloba od spoločnosti Profi Credit na zaplatenie úveru bola zamietnutá. Následne sa od svojho zamestnávateľa dozvedel, že za úver od danej spoločnosti mu budú vykonávané zrážky. To viedlo k hádke so svojou partnerkou, obvinili ju z klamstva. Priateľka sa s ním potom rozišla. Až neskôr sa dozvedel, že skutočne pohľadávka z úveru bola zamietnutá a žalovaný nemal nárok čokoľvek zaslať jeho zamestnávateľovi. Vyjadril ľútosť nad svojim konaním vo vzťahu k partnerke. Výšku finančného zadostučinenia navrhol priznať v exemplárnej výške, pretože drzé ignorovanie rozhodnutia súdu zo strany žalovaného ho pripravilo o vzťah.

16 Súd vzhľadom k žalobcom popísanému nepriaznivému psychickému stavu tohto vypočul písomne s tým, že žalobcovi boli položené otázky týkajúce sa okolností uzatvárania úverovej zmluvy, vzťahu s Máriou Kuzárovou, realizácie zrážok zo mzdy, popísanie nepriaznivých následkov súvisiacich so súdnymi konaniami. Žalobca súdu dňa 15.5.2025 doručil odpovede na položené otázky, podľa ktorých si v pobočke Profi Credit v Poprade zobral úver na byt vo výške 1.350,- eur. Od žalovaného si zobral celkom dva úvery. Splátka úveru predstavovala cca 90,- eur. V roku 2015 žil v spoločnej domácnosti s Máriou Kuzárovou. Nespomína si na okolnosti vykonania zrážok zo mzdy. Súdu žalobu podával JUDr. Motyka v roku 2021. Finančné problémy vplývali na neho zle, hanbil sa v zamestnaní, myslel si, že už je to vyriešené, pričom vychádzal z vyjadrenia svojej družky. Lekársku pomoc nevyhľadával. Zle spával, bol nervózny a bál sa o byt. Začal piť, často sa s partnerkou hádal a nakoniec sa po 15 rokoch vzťahu rozišli. Na súde bol účastníkom viacerých súdnych konaní, napríklad 17Csp/70/2021, týkajúceho sa Stavebnej sporiteľne. Žalovaný nerešpektoval právoplatné rozhodnutie súdu. Aj v súčasnosti je pre neho stresujúce riešenie záležitostí spojených s jeho finančnými ťažkosťami.

17.Na pojednávaní žalobca prostredníctvom právneho zástupcu ďalej uviedol, že žalobca jasne popísal svoje problémy spočívajúce v nervozite, nespavosti, strachu o byt, či hanbu v zamestnaní. Všetky tieto problémy vyústili do nadmerného užívania alkoholu a následnej straty vzťahu so svojou družkou. Primeranosť finančného zadostučinenia v danom prípade ponechal na voľnú úvahu súdu, pričom opakovane zdôraznil výnimočnosť predmetnej veci, ktorá spočíva v tom, že žalovaný preukázateľne v danom prípade nerešpektoval rozhodnutie súdu o zamietnutí jeho pohľadávky ako celku a len mesiac po právoplatnosti tohto súdneho rozhodnutia zaslal zamestnávateľovi žalobcu žiadosť o vykonávanie zrážok zo mzdy. Proti tomuto postupu sa žalobca na súde musel opätovne brániť. Okrem popísaných vplyvov na žalobcu je táto skutočnosť zásadnou vo vzťahu k úvahám súdu k výške a primeranosti finančného zadostučinenia.

18.Žalovaný sa k výpovedi žalobcu zo dňa 15.05. 2025 vyjadril tak, že odrážkovito formulovaný text je nezrozumiteľným, a nie je zrejmé, k čomu sa odpovede vôbec uvádzajú, z akého podnetu takéto „odpovede“ vznikli a akým procesný postup súdu im predchádzal. Žalobca mal viacero súdnych sporov s rôznymi subjektmi, čo sám uviedol. Čo však neuviedol, sú konkrétne časové súvislosti, napríklad o začatí

abúzu alkoholických nápojov či popisované súkromné problémy. Tieto sa ani náhodou nedajú nielen po vecnej stránke, ale ani po časovej stránke spojiť s uplatňovaným nárokom. Rovnako ani iné tvrdenia - „finančné problémy vplývalo to na mňa zle, hanbil som sa v zamestnaní, myslel som si že to už je vyriešené“ nemajú ani podľa podania žalobcu žiadnu spojitosť so žalovaným. Uvedené platí aj napríklad o údajných obavách o byt a pod. - tie môže byť spojené s tým subjektom, u ktorého mal záväzky spojené so záložným právom (žalobcom označená Prvá stavebná sporiteľňa, a.s.). S istotou sa dá tvrdiť zjavná nepravdivosť v tvrdeniach žalobcu o tom, že si myslel, že svoje záväzky voči žalovanému splnil. Žalobca zo sumy úveru 1500,-EUR uhradil len sumu 702,14 EUR. Jeho tvrdenia po viac ako dvoch rokoch trvania sporu vykazujú znaky účelovosti, pretože takéto tvrdenia žalobca začal tvrdiť až v reakcii na kasačné rozhodnutie Krajského súdu v Prešove.

Podľa § 2 písm. u Zákona č. 250/2007 Z.z.

Na účely tohto zákona sa rozumie

u) odbornou starostlivosťou úroveň osobitnej schopnosti a starostlivosti, ktorú možno rozumne očakávať od predávajúceho pri konaní vo vzťahu k spotrebiteľovi, zodpovedajúca čestnej obchodnej praxi alebo všeobecnej zásade dobrej viery uplatňovanej v jeho oblasti činnosti,

Podľa § 3 ods. 5 zákona č. 250/2007 Z.z.

(5) Proti porušeniu práv a povinností ustanovených zákonom s cieľom ochrany spotrebiteľa môže sa spotrebiteľ proti porušiteľovi na súde domáhať ochrany svojho práva. Združenie sa môže na súde proti porušiteľovi domáhať, aby sa porušiteľ zdržal protiprávneho konania a aby odstránil protiprávny stav, a to aj vtedy, ak takéto konanie porušiteľa poškodzuje záujmy spotrebiteľov, ktoré nie sú len jednoduchým súhrnom záujmov jednotlivých spotrebiteľov poškodených porušením spotrebiteľských práv, ale ide o konanie porušiteľa uplatňované voči všetkým spotrebiteľom (ďalej len "kolektívne záujmy spotrebiteľov"). Spotrebiteľ, ktorý na súde úspešne uplatní porušenie práva alebo povinnosti ustanovenej týmto zákonom a osobitnými predpismi, má právo na primerané finančné zadosťučinenie od toho, kto za porušenie práva alebo povinnosti ustanovenej týmto zákonom a osobitnými predpismi zodpovedá.

Podľa § 4 ods.2 písm. a, b uvedeného zákona

(2) Predávajúci nesmie

a) ukladať spotrebiteľovi povinnosti bez právneho dôvodu,

b) upierať spotrebiteľovi práva podľa § 3

Podľa § 53 ods. 1 – 5 O.z.

(1) Spotrebiteľské zmluvy nesmú obsahovať ustanovenia, ktoré spôsobujú značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa (ďalej len "neprijateľná podmienka"). To neplatí, ak ide o zmluvné podmienky, ktoré sa týkajú hlavného predmetu plnenia a primeranosti ceny, ak tieto zmluvné podmienky sú vyjadrené určito, jasne a zrozumiteľne alebo ak boli neprijateľné podmienky individuálne dojednané.

(2) Za individuálne dojednané zmluvné ustanovenia sa nepovažujú také, s ktorými mal spotrebiteľ možnosť oboznámiť sa pred podpisom zmluvy, ak nemohol ovplyvniť ich obsah.

(3) Ak obchodník nepreukáže opak, zmluvné ustanovenia dohodnuté medzi obchodníkom a spotrebiteľom sa nepovažujú za individuálne dojednané.

(4) Za neprijateľné podmienky uvedené v spotrebiteľskej zmluve sa považujú najmä ustanovenia, ktoré

a) má spotrebiteľ plniť a s ktorými sa nemal možnosť oboznámiť pred uzavretím zmluvy,

b) dovoľujú obchodníkovi previesť práva a povinnosti zo zmluvy na tretiu osobu bez súhlasu spotrebiteľa, ak by prevodom mohlo dôjsť k zhoršeniu vymožitelnosti alebo zabezpečenia pohľadávky spotrebiteľa,

c) vylučujú alebo obmedzujú zodpovednosť obchodníka za konanie alebo opomenutie, ktorým sa spotrebiteľovi spôsobila smrť alebo ujma na zdraví, d) vylučujú alebo obmedzujú práva spotrebiteľa pri uplatnení zodpovednosti za vady alebo zodpovednosti za škodu,

e) umožňujú obchodníkovi, aby spotrebiteľovi nevydal ním poskytnuté plnenie aj v prípade, ak spotrebiteľ neuzavrie s obchodníkom zmluvu alebo od nej odstúpi,

f) umožňujú obchodníkovi odstúpiť od zmluvy bez zmluvného alebo zákonného dôvodu a spotrebiteľovi to neumožňujú,

g) oprávňujú obchodníka, aby bez dôvodov hodných osobitného zreteľa vypovedal zmluvu uzavretú na dobu neurčitú bez primeranej výpovednej lehoty,

h) prikazujú spotrebiteľovi, aby splnil všetky záväzky aj vtedy, ak obchodník nesplnil záväzky, ktoré vznikli,

i) umožňujú obchodníkovi jednostranne zmeniť zmluvné podmienky bez dôvodu dohodnutého v zmluve,

j) určujú, že cena tovaru alebo služieb bude určená v čase ich splnenia, alebo obchodníka oprávňujú na zvýšenie ceny tovaru alebo služieb bez toho, aby spotrebiteľ mal právo odstúpiť od zmluvy, ak cena dohodnutá v čase uzavretia zmluvy je podstatne prekročená v čase splnenia,

k) požadujú od spotrebiteľa, ktorý nesplnil svoj záväzok, aby zaplatil neprimerane vysokú sumu ako sankciu spojenú s nesplnením jeho záväzku,

l) obmedzujú prístup k dôkazom alebo ukladajú spotrebiteľovi povinnosti niesť dôkazné bremeno, ktoré by podľa práva, ktorým sa riadi zmluvný vzťah, mala niesť iná zmluvná strana,

m) v prípade čiastočného alebo úplného nesplnenia záväzku zo strany obchodníka neprimerane obmedzujú alebo vylučujú možnosť spotrebiteľa domáhať sa svojich práv vrátane práva spotrebiteľa započítať pohľadávku voči obchodníkovi,

n) spôsobujú, že platnosť zmluvy uzatvorenej na dobu určitú sa po uplynutí obdobia, na ktorú bola zmluva uzavretá, predlži, pričom spotrebiteľovi priznávajú neprimerane krátke obdobie na prejavenie súhlasu s predĺžením platnosti zmluvy,

o) oprávňujú obchodníka rozhodnúť o tom, že jeho plnenie je v súlade so zmluvou, alebo ktoré priznávajú právo zmluvu vykladať iba obchodníkovi,

p) obmedzujú zodpovednosť obchodníka, ak bola zmluva uzavretá sprostredkovateľom, alebo vyžadujú uzavretie zmluvy prostredníctvom sprostredkovateľa v osobitnej forme,

r) umožňujú, aby bol spor medzi stranami riešený v rozhodcovskom konaní bez splnenia podmienok ustanovených osobitným zákonom,

s) požadujú, aby spotrebiteľ poskytol zabezpečenie splnenia svojho záväzku v hodnote neprimerane vyššej, ako je výška jeho záväzku vyplývajúca zo spotrebiteľskej zmluvy v čase uzavretia dohody o zabezpečení splnenia záväzku spotrebiteľa,

t) požadujú od spotrebiteľa plnenie za službu, ktorej poskytnutie obchodníkom v prevažnej miere nesleduje záujmy spotrebiteľa,

u) požadujú od spotrebiteľa, aby bol neprimerane dlho viazaný zmluvou aj keď pri uzavieraní zmluvy bolo zrejmé, že predmet zmluvy možno dosiahnuť v podstatne kratšom čase,

v) požadujú od spotrebiteľa uhradenie plnení, o ktorých spotrebiteľ nebol pred uzavretím zmluvy preukázateľne informovaný, ktorých úhrada nebola upravená v zmluve alebo za ktoré spotrebiteľ nedostáva dohodnuté protiplnenie,

w) požadujú, aby spotrebiteľ poskytoval alebo poukazoval tretej osobe alebo v prospech tretej osoby akékoľvek plnenie plynúce zo spotrebiteľskej zmluvy alebo súvisiace so spotrebiteľskou zmluvou, ktoré v prevažnej miere nesleduje jeho záujmy, alebo aby plnil v súvislosti s týmto plnením akékoľvek záväzky tretej osobe.

(5) Neprijateľné podmienky upravené v spotrebiteľských zmluvách sú neplatné.

19.S poukazom na vyššie uvedené skutočnosti a citované zákonné ustanovenia s prihliadnutím k právnomu názoru odvolacieho súdu s odkazom na ust. § 391CSP súd dospel k záveru, že žaloba je čo do základu dôvodná. Súd poukazuje na svoje závery koncipované v bode 16 až 23 pôvodného rozsudku, z ktorých vyplýva, že právny základ žaloby je daný, pretože žalobca ako spotrebiteľ v súdnych konaniach či už ako žalovaný, ale aj ako žalobca, úspešne uplatnil porušenie spotrebiteľských práv pri uzatváraní spotrebiteľskej zmluvy a neplatnosti dohody o zrážkach zo mzdy súvisiacej s neplatnou zmluvou o spotrebiteľskom úvere, teda povinností ustanovených zákonom o ochrane spotrebiteľa a osobitnými predpismi, Občianskym zákonníkom. Má preto právo na primerané finančné zadosťučinenie od toho, kto za porušenie práva alebo povinnosti ustanovenej týmto zákonom a osobitnými predpismi zodpovedá. Pretože rozhodnutie odvolacieho súdu nespochybňuje napriek skutkovým tvrdeniam žalovaného takto formulovaný právny základ nároku a výhrady vyslovuje iba k nedostatočnému odôvodneniu priznanej výšky nároku, je možné uzavrieť, že nárok žalobcu vo svojom základe je opodstatnený.

20.Pri rozhodovaní o výške primeraného finančného zadosťučinenia súd uznal nárok žalobcu za čiastočne dôvodný.

21.Rozsah finančného zadosťučinenia nie je žiadnym právnym predpisom upravený, nie sú dané žiadne kritériá, ktoré by bolo potrebné pri určení výšky zadosťučinenia zohľadniť. Jediným kritériom, ku ktorému dospela rozhodovacia prax súdnych autorít, je jeho primeranosť. Jeho konkrétnu výšku určuje súd úvahou so zreteľom na okolnosti každého jednotlivého prípadu (R48/2022, uznesenie NS SR 7Cdo/92/2021).

22. Cieľom tohto inštitútu je satisfakčná funkcia, teda vykonanie zadosťučinenia a vyrovnanie pomerov, ktoré boli postupom žalovaného, ktorý bol preukázaný v inom konaní, ako nesprávny narušené a uviesť tieto pomery do rovnováhy. Súd môže rozhodnúť, že existujú spravodlivé dôvody na priznanie nižšej náhrady než bola skutočne spôsobená škoda, vzhľadom na individuálne okolnosti prejednávanej veci.

Inštitút primeraného finančného zadosťučinenia nemôže slúžiť na finančné obohatenie sa žalobcu, resp. na kompenzáciu jeho majetkovej škody, ale musí zostať na úrovni a vo funkcii účinného a odradzujúceho prostriedku ochrany. Kritérium kvantifikácie nároku by mali byť najmä okolnosti, za ktorých k porušeniu došlo, ich dosah na sféru individuálnych preferencií spotrebiteľa, ako aj závažnosť porušenia práv spotrebiteľa.

23. Pri stanovení výšky je všeobecne potrebné vychádzať zo závažnosti vzniknutej, resp. hrozacej ujmy, okolností tak na strane žalobcu ako aj žalovaného, okolností, za ktorých došlo k porušeniu práv spotrebiteľa. Nie je možné sa striktno držať ujmy, ktorá žalobcovi objektívne hrozila, resp. ktorá mu vznikla. V súvislosti s výškou primeraného finančného zadosťučinenia je dôkazná povinnosť a povinnosť tvrdenia na strane spotrebiteľa. Výška nároku musí byť objektívne preukázaná.

24. Žalobca pokiaľ nepožaduje symbolickú výšku zadosťučinenia, musí opísať povahu, intenzitu, trvanie a rozsah pôsobenia akýchkoľvek nepriaznivých následkov a preukázať, ako tieto následky pociťoval a prežíval. Všetky tieto predpoklady musí súd v rámci úvahy o výške nároku posúdiť kvalitatívne a kvantitatívne, a to aj z hľadísk ich významu pre rozhodnutie, ku ktorému dospel.

Jedným z takýchto dôsledkov môže byť napr. to, že žalobca z dôvodu žaloby, ktorá bola voči nemu podaná, musel brániť svoje spotrebiteľské práva, pričom už samotné súdne konanie je stresujúcim faktorom, odôvodňujúcim priznanie finančného zadosťučinenia.

Inými negatívnymi dôsledkami, ktoré by mohli vzniknúť v súvislosti s nekalým konaním žalovaného je napríklad vznik nepriaznivej majetkovej a sociálnej situácie v konkrétnom čase, odkázanosť na iných alebo psychická záťaž, žalovaný sa voči spotrebiteľovi súdnou cestou domáha jednorazového plnenia živého úveru bez aktívnej vecnej legitímácie, prípadne právneho opodstatnenia.

25. Súd môže zohľadniť demonštratívne ukazovatele závažnosti porušenia práv spotrebiteľa

a. povaha, závažnosť, rozsah a trvanie porušenia právnych predpisov;

b. akékoľvek opatrenie prijaté predajcom alebo dodávateľom na zmiernenie škody, ktorú utrpeli spotrebiteľia, alebo na jej nápravu;

c. všetky predchádzajúce porušenia právnych predpisov, ktorých sa predajca alebo dodávateľ dopustil;

d. získané finančné výhody predajcu alebo dodávateľa v dôsledku porušenia právnych predpisov alebo straty, ktoré predajca alebo dodávateľ v dôsledku takéhoto porušenia neutrpel, ak sú k dispozícii príslušné údaje;

e. sankcie uložené predajcovi alebo dodávateľovi za rovnaké porušenie právnych predpisov v iných členských štátoch v cezhraničných prípadoch, keď sú informácie o takýchto sankciách dostupné prostredníctvom mechanizmu zriadeného nariadením Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) 2017/2394;

f. všetky ostatné priťažujúce alebo poľahčujúce faktory vzťahujúce sa na okolnosti prípadu (Čl. 1 až 4 smernice 2019/2161);

26. Určité východiská pre úvahu o výške primeraného zadosťučinenia dáva aj zrušujúce rozhodnutie Krajského súdu v bodoch 18 a 19 odôvodnenia rozhodnutia, na ktoré dôvody už v časti súd prvej inštancie reagoval v bode 26 odôvodnenia.

27. Žalobca svoje dôkazné bremeno uniesol iba čiastočne, preto súd pri určení výšky uplatneného nároku zohľadnil len skutočnosti ním preukázané.

28. Súdne konania na zaplatenie istiny nesplateného úveru a súdne konanie o uloženie povinnosti zdržať sa použitia dohody o zrážkach zo mzdy vedené v období rokov 2019 – 2022, v ktorých bol žalobca úspešným, predstavovali pre žalobcu ako bežného občana – spotrebiteľa, určitú záťaž, druhé konanie vyvolané aktivitou žalovaného domôcť sa zamietnutého nároku súdom ujmu minimálne v psychickej rovine, čo samo o sebe odôvodňuje oprávnenosť priznania práva žalobcovi na určité primerané finančné zadosťučinenie a neumožňuje uvažovať iba o priznaní symbolickej výšky zadosťučinenia. Úspešný výsledok súdneho konania nebol istý a preto až do právoplatného skončenia bol žalobca v určitej neistote najmä čo sa týka končeného dopadu z finančného hľadiska, najmä pri neodôvodnenom vymáhaní žalovaným ním ničím nepodložené vyčíslenej pohľadávky formou zrážok z jeho mzdy u zamestnávateľa. Z výpovede svedkyne Márie Kuzárovej vyplynulo, že žalobca ťažko psychicky znášal

hlavne konanie žalovaného uplatňujúceho si opätovne vymoženie pohľadávky , ktorá bola predtým súdom zamietnutá , na základe neplatnej dohody o zrážkach, čo nútilo žalobcu tak k podaniu návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia, ako aj žaloby vo veci samej. To sa určitým spôsobom prejavilo v konfliktoch vyvolaných podozieraním svedkyne z neuzavretia súdneho sporu v jeho prospech. Nebolo však preukázané, aby práve tieto súdne spory ako jediné viedli k rozpadu ich vzťahu. Nie je však možné opomenúť ani to, že aj samotný žalobca svojim konaním vedúcim k finančnému zaťažovaniu sa , ktoré sa v konečnom dôsledku stalo vzhľadom k jeho príjmom a príjmom partnerky neuzvládnuteľným, nepriaznivo ovplyvnil svoj súkromný život, psychickú pohodu a životosprávu, čo riešil nadmernou konzumáciou alkoholu. Preto skutková obrana žalovaného je poukazom na uvedené skutočnosti vyhodnotená súdom ako čiastočne dôvodná.

29. Žalobcovi mimo hrozacej ujmy nezákonných zrážok zo mzdy nevznikla žiadna materiálna ujma vo forme skutočnej škody. Rovnako žalovaný na úkor žalobcu nezískal bezdôvodné obohatenie. Rovnako je preukázaným, že žalobca neuhradil ani poskytnutú sumu úveru , ale cca iba jeho polovicu.

30. Z prehľadu súdnych rozhodnutí, aj rozhodnutí v danom senáte je zrejmé, že rozhodovacia prax odvolacieho súdu, čo sa týka výšky primeraného zadosťučinenia, je rozdielna, smerujúca k prísnejšiemu posudzovaniu výšky uplatňovaného nároku a upúšťajúca od prevažujúceho kritéria hrozacej škody. Žalobcovia v týchto konaniach kvantifikujú uplatnenú pohľadávku rôznorode, napr. individuálne percentom hrozacej škody, ujmy, počtom súdom deklarovaných neprijateľných zmluvných podmienok, ku ktorému priradujú individuálnu sumu za každé porušenie zmluvných podmienok a i. Rozhodovacia prax súdov v regióne Prešovského a Košického kraja prešla vývojom, kedy vo všeobecnosti je priznávané finančné zadosťučinenie, ak nie je priznané v symbolickej výške, v rozsahu od 100 do 800,- eur, napr. / KS PO 25CoCsp/30/2024, KS KE 5CoCsp/35/2023/.

Napr. :

Rozsudkom Krajského súdu v Prešove zo dňa 10.4.2025 sp. zn. 25Co Csp/30/2024 v konaní o zaplatenie primeraného finančného zadosťučinenia o odvolaní žalovaného proti rozsudku súdu I. stupňa, ktorým spotrebiteľovi priznal náhradu v sume 1.040,- eur bolo zmenené prvostupňové rozhodnutie Okresného súdu Poprad sp. zn. 12Csp/31/2023 tak, že žalovanému spoločnosti Black side súd uložil povinnosť zaplatiť žalobkyni sumu 150,- eur. Podľa obsahu žaloby, pritom uplatnený nárok žalobcu vo výške 1.040,- eur predstavoval 1 % zo sumy žalovanej právnym predchodcom žalovaného.

31. Rozsudkom Krajského súdu v Košiciach sp. zn. 5Co CSP/35/2023 zo dňa 30.5.2024 súd potvrdil rozsudok súdu I. inštancie v časti priznanej sumy 500,- eur a v prevyšujúcej časti , v ktorej žalobcovi prvoinštančným súdom bolo vyhovené do výšky 1.000,- eur výrok zmenil tak, že žalobu zamietol. Podľa odôvodnenia rozhodnutia žalobca si uplatnil zaplatenie primeraného finančného zadosťučinenia vo výške 3.720,- eur. V bode 32 odôvodnenia rozhodnutia krajský súd konštatuje dohľadanú aktuálnu rozhodovacia prax Krajského súdu v Košiciach, kde vo vymenovaných konaniach z rokov 2022 a 2023 boli priznané finančné zadosťučinenia vo výške 600,-, 800,- 450,-, 500,-, 300,-, 500,- , 600,- 624,- , 300,- 300,- eur.

32. Rozsudkom Krajského súdu v Prešove sp. zn. 25Co CSP/8/2024 tento zmenil rozsudok prvoinštančného Okresného súdu Bardejov sp. zn. 6Csp/26/2022 súdu tak, že žalobcovi v konaní o primerané finančné zadosťučinenie žalovanému uložil povinnosť zaplatiť sumu 100,- eur. Podľa odôvodnenia rozhodnutia žalobca sa domáhal zaplatenia primeraného finančného zadosťučinenia vo výške 1.055,70 eur. Súdom I. stupňa mu bola pôvodne priznaná suma 600,- eur.

33. Súd dospel k záveru, že primeraná k povahe a rozsahu preukázaného porušenia práv žalobcu / rozsah porušených povinností pri uzatváraní úverovej zmluvy v časti týkajúcej sa RPMN , doby trvania protiprávneho stavu cca 7 rokov od uzatvorenia zmluvy, nedôvodné uplatnenie si dohody o zrážkach zo mzdy vo výške 4392, 64,- eur u zamestnávateľa žalobcu, zásahu do súkromného života žalobcu, naplnenia účelu daného inštitútu najmä v satisfakčnej funkcii, vykonania zadosťučinenia a vyrovnania pomerov, ktoré boli postupom žalovaného narušené a uvedenia týchto pomerov do rovnováhy, na druhej strane nepreukázanej skutočnej majetkovej ujmy, neuhradenie ani poskytnutej sumy úveru, odškodnenie v obdobných prípadoch, voľnejšej úvahe súdu vo vzťahu k ujme, ktorá žalobcovi objektívne hrozila, / zadosťučinenie nemôže slúžiť na finančné obohatenie sa žalobcu, ale musí zostať na úrovni a vo funkcii účinného a odradzujúceho prostriedku ochrany/, je suma 350,- eur primeranou a zodpovedajúcou svojmu účelu. Poskytuje spotrebiteľovi satisfakciu za prežitú nepohodu počas

vedenia pôvodných dvoch súdnych konaní , najmä konania o zdržanie sa uplatnenia dohody o zrážke zo mzdy , odradí dodávateľa od ďalšieho porušovania práv a nebude sumou slúžiacou výlučne na bezdôvodné obohatenie sa žalobcu. Súd prehodnotil výšku priznaného finančného zadosťučinenia oproti pôvodnému rozhodnutiu aj s prihliadnutím k oboznámeným rozhodnutiam odvolacích súdov v danom regióne, vyslovenému právnomu názoru odvolacieho súdu, samozrejme akcentujúc okolností daného prípadu.

34.Výška priznaného zadosťučinenia je postačujúca na kompenzáciu nekonformnej situácie žalobcu a preto v prevyšujúcej časti súd jeho nárok zamietol.

35.Rozhodnutie pri uplatnenom nároku záviselo od úvahy súdu. Žalobca pri podávaní žaloby objektívne nemohol vedieť, v akom rozsahu sa súd s jeho úvahami o výške finančného zadosťučinenia stotožní. V takom prípade pri procesnom úspechu a neúspechu strán sporu nie je možné vychádzať z ust. § 255 ods. 2 CSP, ale z ust. § 255 ods. 1 CSP, kde úspech v spore je daný vtedy, ak je nárok uplatnený správne čo do základu. Pri rozhodovaní o náhrade trov je potrebné selektovať čo je základné a čo sprevádzajúce. Za základné sa považuje rozhodnutie, že do práva žalobcu bolo zasiahnuté. Výška plnenia je druhotná, žalobcu v takomto prípade treba považovať za plne procesne úspešného, keďže mal úspech čo do základu nároku a výška nadväzujúca na úspech závisela výlučne od úvahy súdu. Výška náhrady trov sa priznáva iba z prísúdenej sumy.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je možné podať odvolanie do 15 dní od doručenia rozsudku na tunajšom súde vo dvoch vyhotoveniach.

V odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že neboli splnené procesné podmienky, súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces, rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci, súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností, súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam, zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej.

Odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Prostriedky procesného útoku alebo prostriedky procesnej obrany, ktoré neboli uplatnené v konaní pred súdom prvej inštancie, možno v odvolaní použiť len vtedy, ak sa týkajú procesných podmienok, sa týkajú vylúčenia sudcu alebo nesprávneho obsadenia súdu, má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci alebo ich odvolateľ bez svojej viny nemohol uplatniť v konaní pred súdom prvej inštancie.

Ak žalovaný dobrovoľne nespĺní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, žalobca môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa Exekučného poriadku.